

Sprawozdanie

komisji budżetowej o wnioskach Wydziału krajowego w przedmiocie subwencji na restaurację katedry na Wawelu.

Wysoki Sejmie!

W sprawozdaniu do L. 40.861/895., przedstawił Wydział krajowy podanie wniesione przez najprzewielebniejszego księcia Biskupa krakowskiego o udzielenie z funduszków krajowych subwencji w sumie 100.000 zł., na restaurację katedry na Wawelu, wypłacić się mającej w pięciu rocznych ratach, po 20.000 zł. począwszy od 1-go stycznia 1896.

Zgodnie z żądaniem przedstawił Wydział krajowy Wysokiemu Sejmowi wniosek o przyznanie subwencji 100.000 zł. z tą jedynie modyfikacją, aby wypłata tej subwencji rozłożoną była na lat dziesięć w ratach rocznych po 10.000 zł. począwszy od roku 1896.

Wydział krajowy wychodził przytem z założenia, że rozłożenie wypłaty na lat dziesięć, uzasadnione jest względami na budżet krajowy i nie przyniesie szkody restauracji katedry, gdyż roboty restauracyjne na wielką skalę rozpoczęte, takiego co najmniej czasu wymagać będą.

Koszta restauracji katedry na Wawelu obliczone zostały wedle przybliżonego kosztorysu na przeszło 500.000 zł. Zebranc dotychczas drogą ofiarności prywatnej fundusze, wynoszą przeszło 100.000 zł. pozostaje więc do pokrycia 400.000 zł. Istnieje nadzieja uzyskania z funduszków państwowych subwencji 200.000 zł., rozłożonej na dłuższy szereg lat, po przyznaniu z funduszków krajowych 100.000 zł. pozostałoby więc do zebrania w drodze ofiarności prywatnej jeszcze 100.000 zł. Komisya budżetowa nie widzi potrzeby szerszego motywowania wniosku o przyznanie z funduszków krajowych zasiłku 100.000 zł. na uratowanie od zagłady i oduowienie tej, tak wspaniałej niegdyś, a dziś grożącej ruiną świątyni, która nietylko jest skarbnicą naszych historycznych pamiątek, ale i jednym z najwspanialszych zabytków sztuki.

Zgadzając się na wniosek Wydziału krajowego co do wysokości subwencji mniema jednak komisya, że dla doprowadzenia z możliwie największym pospiechem do skutku rozpoczętego wielkiego dzieła odnowienia katedry, nie należy rozkładać kategorycznie z góry wydatku na lat dziesięć. W toku prac restauracyjnych może się bowiem okazać potrzeba znacniejszego w którym roku wydatku, a w takim razie powinien w pierwszym

rzędzie kraj dopomódz do prowadzenia dzieła i uchronić je od możliwych dla braku funduszu przerw, które na całość przedsięwzięcia niekorzystnie wpłynąć by musiały. Gdy zaś subwencya państwowa na dłuższy szereg lat będzie rozłożoną, a ofiarność prywatna może nagłej potrzebie zadość uczynić nie zawsze będzie w stanie, przeto zdaniem komisji należy dziesięcioletni termin wypłacenia subwencji, określić jako najdłuższy, zaznaczając zarazem możność przeznaczenia w którym roku w miarę potrzeby i uznania Wysokiego Sejmu znaczniejszej kwoty, niżby wypadła z rozłożenia wydatku na lat dziesięć. Ponieważ w roku bieżącym taka potrzeba jeszcze nie zachodzi, przeto na rok 1896. przyjmuje komisya bez zmiany wnioszek Wydziału krajowego.

Komisya budżetowa wnosi zatem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Na restauracyę katedry na Wawelu, przeznaczają się subwencyę z funduszu krajowego w sumie stu tysięcy (100.000) zł. a. w. płatną najdłużej w ciągu lat dziesięciu, począwszy od roku 1896.

II. Na rok 1896, przeznaczają się z powyższej subwencji do wypłaty jako pierwszą ratę dziesięć tysięcy (10.000) zł. a. w. i wydatek ten wstawia do rubryki VIII wydatków funduszu krajowego na rok 1896.

We Lwowie 27. stycznia 1896.

Przewodniczący :

Dunajewski.

Sprawozdawca :

Paszkowski.